

הזמנה לטקס חלוקת חלגות

של מועדוני רוטרי והאופן הפנימי בנהריה

טקס חלוקת החלגות יתקיים ביום חמישי

ג' בכסלו תשפ"א 19 נובמבר 2020

בשעה 19:00 בבניין אשכול פייס

בבית הספר "הרב תחומי למדעים ואומיות", נהריה

מלגות ה"אופן הפנימי" נהריה INNER WHEEL

ה"אופן הפנימי" נוסדה בשנת 1923 במנצ'סטר אנגליה כארגון נשים בינלאומי בלתי מפלגתי, אפוליטי ושאינו מבדיל בין דת וגזע ומיוצג במוסדות האו"ם. ה"אופן הפנימי" הינו ארגון הנשים ההתנדבותי הגדול ביותר בעולם, הוא מונה כמאה אלף חברות בנות כל הדתות ב-101 מדינות.

מטרתו המרכזית של הארגון היא ההתנדבות לשירות הקהילה.

מועדון ה"אופן הפנימי" נהריה הוקם בשנת 1986 בהנהגת רחל משכית ז"ל ושם לו למטרה לסייע ולתמוך בקהילה בנהריה בתחומים שונים כגון: מלגות לסטודנטיות במסגרת פרויקט ה"אופן מלב אל לב", הקמת משחקה במשעו"ל, הקמת חדר "סנוולן" לגירוי רב חושי בבי"ס "אילנות", רכישת מפרשיות לימיה, הפעלת חוגים במועדוניות, סדנאות בבית החם לנערה, יום חוויה נשית לבנות הבית החם, סיוע בפרויקט "אחרי" בבית החם לנער, הפעלת תוכנית "חושבים באופן מתמטי" במועדוניות, רכישת מחשבים וציוד לבי"ס "גליל" ואילנות שידרוג ושיפוץ מועדון "מחברים" לבני נוער עולים, מימון שעשועון בינלאומי במתמטיקה "קנגורו" לילדי כתות ה' בכל בתי הספר בנהריה פעילות בגני הילדים " לנוע באופן חופשי " מועדון לגיל השלישי שעורי ריקוד סיוע ל"תנועת תרבות" בנהריה בנושא אומנות, "בית ש"י" - רכישת ציוד לפעילות במרכז פנאי וטיפול לילדים על הרצף האוטיסטי, ציור גרפיטי במרכז העיר נהריה בשיתוף תלמידי בי"ס עמל ובהנחיית תנועת תרבות ועוד... לצורך מימוש הסיוע הרב והמשמעותי הוקמה עמותת "קרן נשות האופן הפנימי" ובה פועלות נושאות תפקידים בהתנדבות מלאה לשנתיים ברוטציה.

גיוס הכספים לפעילויות השונות נעשה באמצעות ערבי התרמה בשיתוף עם מועדון "רוטרי" נהריה וכן הפעלת בזאר מכירות יד שניה המתקיים פעם בשנה.

השנה בצל מגפת הקורונה לא יתקיימו אירועי גיוסי הכספים, בתקווה לימים טובים יותר, נמשיך ונקיים את האירועים בשנה הבאה.

מלגות קרן קורט וג'והן מ. ריכוולסקי ז"ל ללימודי מדעי הטבע

קורט וג'והן ריכוולסקי יוצאי גרמניה עלו לארץ בשנות ה-30 והתמקמו בנהריה. להם היו שני בנים האחד נהרג בהפצצת מטוסי אויב על העיר נהריה ב-1948. האח השני יונה והוריו עזבו את הארץ בראשית שנות ה-50 וחזרו לגרמניה. יונה בהכשרתו מהנדס, עבד בגרמניה ונהג לבקר כמעט כל שנה בנהריה בה גדל.

ליונה ריכוולסקי שהיה נשוי למריה לואיזה לא היו ילדים. לזוג ריכוולסקי היו נכסים רבים שצברו מהירושה של ההורים קורט וג'והן ריכוולסקי.

יונה ריכוולסקי נפטר בשנת 2000 והוריש את הונו ונכסיו בגרמניה ובנהריה לאשתו מריה לואיזה. מריה לואיזה ריכוולסקי האלמנה חייה בגרמניה ולאחר כמה שנים בשנת 2003 נפטרה מריה לואיזה ריכוולסקי וקבעה בצוואתה את כל הרכוש לטובת למטרות ציבוריות בצוואתה קבעה המנוחה כי הכספים מהקרן שתהיה ע"ש "קורט וג'והן מ. ריכוולסקי - CURT UND JOHN M RYCHWALSKI" יהיו למטרות חלוקת מלגות לימודים לסטודנטים וסטודנטיות מוכשרים וחרוצים הלומדים בחוגים למדעי הטבע והזקוקים לסיוע והיכולים גם לסייע לאחרים בפעילותם". הרכוש בגרמניה והעזבון נמסר למוסדות ציבוריים בגרמניה והעזבון בישראל הועברו בצוואתה למטרות ציבוריות כולל לטובת **מועדון רוטרי נהריה לחלוקת מלגות לסטודנטים במדעי הטבע וזאת למען המטרה המכובדת והחשובה של טיפוח הדור הצעיר בנהריה ולמען הקהילה.**

מלגה ע"ש ברברה גידלי ז"ל ללימודי רפואה

ברברה (בורי) גידלי ילידת קרואטיה בשנות ה-20 הייתה חברה טובה של אימו של חבר המועדון הרוטרי הוותיק מר ראובן כהן ז"ל. בזמן מלחמת העולם השנייה שהתה ברברה במחנה ריכוז איטלקי ביוגוסלביה יחד עם בני משפחת כהן. אחרי נפילתה של איטליה לידי הגרמנים והתארגנותם של הפרטיזנים הלוחמים התארגן גדוד יהודי שחלק מלוחמיו היו ממחנה הריכוז ביוגוסלביה ואשר מטרתו הייתה להצטרף לאחד הדיבזיות של טיטו וכך לתרום תרומה גדולה במלחמה נגד הצבא הגרמני אשר כבש חלק מיוגוסלביה. בין המתנדבים הרבים

שהצטרפו לגדוד הייתה גם ברברה. היא שירתה בגדוד עד שהיא עצמה נפצעה בשנת 1943. לאחר החלמתה הועברה לעבוד כאחות באחד מבתי החולים וטיפלה בפצועים הרבים מהקרבות נגד הגרמנים.

בשנת 1948 עלו ארצה בני משפחות גידלי וראובן כהן ז"ל. ברברה המשיכה לעבוד כאחות בבית החולים בעפולה. נישאה לבעלה שהיה ממוצא הונגרי ואשר נפטר לאחר שנים בודדות של חיים משותפים. ברברה חיה כל השנים בגפה בדירתה בנהריה.

לאחר פטירתה הורישה בצוואתה את דירתה למועדון רוטרי נהריה, ראובן כהן ז"ל חבר המועדון טיפל בירושה ובכספים שנותרו מחולקת זה העשור השלישי כמידי שנה מילגה לסטודנט לרפואה ובכך להנציח את שמה.

מלגה ע"ש שמעון ורחל כץ ז"ל

ליאונרד כץ היה תושב נהריה, בה הוא גר עם הוריו זכרם לברכה, בין השנים 1951-1955 ובה סיים, במחזור השני, את בית הספר התיכון.

בשנת 1955, יצא ליאונרד ללימודים באוניברסיטה העברית בירושלים ונעזר, כמוכם, הזוכים במילגה השנה, במילגה מטעם מועדון רוטרי נהריה.

כאמור ליאונרד גר מזה שנים רבות בארצות הברית בפלורידה, אבל הוריו המשיכו לגור בנהריה והם טמונים בבית העלמין בעיר.

נהריה תמיד היתה קרובה ללבו ותמיד מעלה את זכר הימים הטובים אשר בילה בה עם חבריו וחברותיו, והמקום קרוב לליבו עד היום, ליאונרד (אריה) כץ העביר, בחודש מאי 2018, באמצעות נציגי מועדון הרוטרי את המסר האישי שלו למילגאים "נסו תמיד לזכור ולהוקיר את התרומה לקהילה ולהעניק בהמשך הדרך, כל אחד בדרכו ולפעול למען אלה שעזרו לכם הרוטרי בנהריה".

המילגה האחת לזכר הוריו שמעון ורחל כץ ז"ל והשניה לזכר אשתו יהודית (ג'ודי) כץ ז"ל, שלשת היקרים והאהובים אשר עיצבו את חייו ואשר זכרם ודבריהם מנחים אותו עד היום.

הוריו שמעון ורחל כץ ז"ל עלו ארצה מרומניה בשנת 1951 שם נולדו וחיו חלק ניכר מחייהם בימי שתי מלחמות העולם, כולל השואה, בסביבה עוינת, מאיימת ומדכאה. כמו רוב היהודים בני דורם לא זכו להנות מהשכלה גבוהה אך העריכו וכיבדו השכלה

והקריבו הרבה כדי לאפשר לליאונרד להמשיך בלימודיו. פועלם של שמעון ורחל ז"ל היה גדול בתחום הענקת החינוך ובנם לאונרד שהיה נשוי לג'ודי כץ ז"ל פעלו להנצחת שמם של שמעון ורחל כץ ז"ל וזאת לטובת קידום השכלתם של סטודנטים תושבי נהריה הראויים לסיוע.

מלגה ע"ש יהודית (ג'ודי) כץ ז"ל

ג'ודי ז"ל נולדה בעיירה קטנה באוקראינה ב-1938 וכילדה בת שלוש היא והוריה ובני משפחה אחרים עברו את תקופת השואה עם הפרטיזנים, נחבאים ביערות ונלחמים בגרמנים. אביה נפטר מיד לאחר המלחמה וג'ודי עם אמה השכולה, שהיתה בהריון, הצטרפו לזרם הפליטים אשר נדד מערבה. לאחר מספר חודשים של נדודים רגליים הגיעו למחנה פליטים באיטליה, שם נולד אחיה.

הם שהו במחנה הפליטים כארבע שנים עד אשר בני משפחה בארה"ב העבירו אותם לארה"ב ועזרו להם לשקם את חייהם שם. ג'ודי שנישאה ללאונרד (אריה) כץ ולהם נולדו 2 ילדים.

ג'ודי סיימה בארה"ב את לימודיה בתואר מאסטר לחינוך מיוחד ולטיפול בהפרעות בתקשורת והיתה מומחית בעלת שם במקצועה. היא ייסדה תוכנית לתיקון ליקויי דיבור בכמה בתי ספר ועבדה עם מאות ילדים שנזקקו לעזרתה עד לפרישתה עקב מחלת הסרטן.

אחרי שנלחמה במחלת הסרטן במשך למעלה מ-7 שנים באומץ רב, תוך חדות חיים מפליאה היא נפטרה בשנת 2004 בגיל 65.

ג'ודי היא זו אשר העלתה את הרעיון להנציח את שם הוריו של ליאונרד (אריה) ע"י הענקת מילגות אשר יעזרו לתלמידים ראויים להמשיך בלימודיהם. לאחר פטירתה החליט **אריה כץ יבדל"א להנציח את שמה במלגה במסגרת חלוקת המלגות של מועדון רוטרי הפועל למען הקהילה ולקידום הסטודנטים תושבי העיר נהריה.**

מלגה ע"ש אריה (לאונרד) כץ מדעי החברה בישראל

אריה לאונרד כץ כבן 83 יבדל"א מתגורר בארה"ב פלורידה ליד רומניה משפחתו שרדה את השואה. בשנת 1951 עלה עם משפחתו לישראל והתגוררו בנהריה. לאונרד למד על ההיסטוריה והמדע מן הספרים, העיתונים וכתבי-העת ששאלה ממורהו, דוקטור הקהילה היהודית בעירו חוסי, רומניה. כבחור צעיר, הוא קיבל תואר ראשון בהצטיינות בפיסיקה באוניברסיטה העברית בירושלים. עבודת הדוקטורט שלו ב-MIT הביאה את המשפחה לבוסטון. ועד היום הוא מבלה את רוב זמנו בקריאה ובפעילות ציבורית לחינוך יהודי ומורשת ישראל. הוריו, ג'ודי כץ, ז"ל, הקדישו את חייהם לחינוך. אבא כפרופסור בקולג', אמא כמטפלת דיבור. הם ידעו כי החינוך הוא מרכזי לחיים מוצלחים וכך מאמין פרופסור כץ בפועלו ובתרומותיו למלגות בתחומי החינוך בבתי הספר ולסטודנטים במסגרת המלגות שהוא מעניק מזה שנים רבות באמצעות "רוטרי נהריה".

מלגה ע"ש יעקב יעקב ז"ל ללימודי רוקחות

יעקב יעקב ז"ל יחד עם בני משפחתו עלה מעיראק בשנת 1952 והשתקע בעיר נהריה. יעקב היה איש משפחה למופת עם מוסר עבודה גבוה, צנוע ובעל דרך ארץ, אדם משכמו ומעלה בעל חוכמת חיים יוצאת דופן וכל אדם שהכירו ביקש וכיבד את עצתו. יעקב שימש כמנהל חשבונות בקרן ביטוח ומשאת נפשו מימי נערותו היתה ללמוד את מקצוע הרוקחות, מפאת אילוצי החיים וההתחייבויות למשפחה ולפרנסה לא הצליח לממש את הרצון לרוקחות. יעקב יעקב ז"ל נפטר באפריל 1995 והוא בן 70 במותו, בצוואתו שהשאיר ביקש לעזור ולסייע לאלה שיש בידיהם את הכשרון אך הקשיים הכלכליים מונעים מהם להגשים את חלומם. יעקב הדגיש בצוואתו כי יש להעניק לסטודנטים מלגה מיעוטי היכולת תושבי נהריה הלומדים אחד ממקצועות הרוקחות, רפואה, סיעוד/חינוך. המלגה על שמו של יעקב יעקב ז"ל מוענקת כל שנה

מזה כ-21 שנים באמצעות מועדון רוטרי נהריה המביא לידי ביטוי הנצחת פועלו של יעקב יעקב ז"ל בפעילות ההתנדבותית של חברי המועדון לסייע לקהילה המקומית ולסטודנטים תושבי נהריה.

מלגה ע"ש אבי יעקב ז"ל

ללימודי ארכיטקטורה \ חקלאות.

אבי יעקב ז"ל נפטר בטרם עת בשנת 2001 והוא בן 33 במותו, אבי היה בנו הצעיר של יעקב יעקב ז"ל. אבי היה נהריני בכל רמ"ח אבריו, אהב ונשם את העיר היתה לו זיקה מיוחדת לחוף ימה של נהריה שם בילה שעות רבות בנערותו ועסק רבות בפעילויות ימיות, אבי שירת בצה"ל כחובש ימי בחיל הים. אבי לא הספיק לממש את הפוטנציאל שבו ולהשלים את לימודיו האקדמיים אף שהתקבל ללימודים בטכניון. המלגה ע"ש אבי יעקב ז"ל ללימודי ארכיטקטורה היא הביטוי להנצחת חלומו האקדמי באמצעות מועדון רוטרי נהריה הפועל רבות למען הקהילה בתחומים רבים ובכלל זאת בחלוקת המלגות להנצחת שמו של אבי יעקב ז"ל לסטודנטים תושבי נהריה.

מלגה ע"ש אלי כהן ז"ל

אלי נולד בקלי קולומביה בינואר 1941, להורים צאצאי הפזורה היהודית בעולם, אבא שנולד באיסטנבול ואמא שנולדה בפנמה. הוריו נישאו בקלי קולומביה ב-1935 והיו להם 4 ילדים. אלי הילד השלישי במשפחה למד בבית ספר יסודי יהודי בקלי קולומביה וסיים את התיכון עם תעודת בגרות. כבר בילדותו שאף ללמוד הנדסת בנין והגשים את חלומו עם קבלתו ללימודי הנדסה באוניברסיטה הלאומית של קולומביה בבוגוטה הבירה, את לימודיו סיים בשנת 1964. במקביל ללימודיו האקדמיים היה פעיל ציוני בתנועת הנוער השומר הצעיר וגם בפדרציה הציונית בבוגוטה והיה מדריך בתנועה. במסגרת פעילותו אף נסע לירושלים כנציג הפדרציה לוועידה העולמית השנייה של הנוער היהודי. במסגרת פעילותו בתנועה הכיר את ציפי שהפכה בשנת 1965 לרעייתו, וליוותה אותו בנאמנות ובאהבה לאורך

כל חייו. ציפי ואלי עלו לישראל בשנת 1966 במסגרת גרעין של השומר הצעיר והתיישבו בקיבוץ יחיעם. אלי, הועסק בקיבוץ בתחילה בכל הענפים החקלאיים עד מינויו כמהנדס האגף הטכני במועצה האזורית געתון כיום מטה אשר. בשנת 1969 עזבו אלי וציפי את הקיבוץ ועברו לנהריה. אלי הועסק בעיריית נהריה בתפקיד מהנדס המחלקה הטכנית.

בשנת 1970 עזב אלי את עבודתו בעירייה וייסד חברה פרטית להנדסה ובניה בשם " אנדס תכנון הנדסה ובניה בע"מ" (ע"ש הרי האנדים בדרום אמריקה). החברה עסקה בעבודות הנדסה, פיקוח ובניית מבני מגורים, מבני תעשייה וציבור ביניהם בתי ספר, גני ילדים ואולמות ספורט שמשרתים עד היום את תושבי נהריה והותירה חותם משמעותי בעיר. בשנת 2000 התמקד אלי בתחום ההנדסה, הפיקוח והקונסטרוקציה והיה מבכירי המהנדסים האזרחיים בעיר ואף שימש כבורר מטעם ביהמ"ש. למועדון רוטרי התקבל אלי בשנת 1984 ומילא בו מגוון רחב של תפקידים, עד בחירתו כנשיא בשנת 1994. לאחר מכן מילא גם תפקיד מרכזי של יו"ר עמותת קרן מועדון רוטרי נהריה. בכל שנות פעילותו במועדון היה אחד החברים האהובים על כולם. לאלי וציפי 3 ילדים ו-8 נכדים. אלי נפטר לאחר מאבק בסרטן הבלבב בתאריך 12 באפריל 2020 והותיר אחריו מפעל חיים. יהי זכרו ברוך!

מלגה ע"ש אהרון אדלר ז"ל

אהרון אדלר נולד בגרמניה 1931 בן יחיד להוריו דורה ומאיר שעלו ארצה בשנת 1938 יחד עם המשפחה המורחבת והתיישבו בנהריה בפינת שדרות הגעתון - רחוב וייצמן ופתחו שם את "מכולת אדלר" הידועה. אהרון למד בבית ספר "העממי" לימים בית ספר "וייצמן" בנהריה ובבית ספר בסמ"ת בחיפה, את שירותו הצבאי עשה בחיל הים ובחיל הנ"מ והשתתף במלחמות ישראל. אהרון מהנדס חשמל, בוגר הטכניון בחיפה שאת לימודיו מימן כבעלחנות קטנה לתיקוני רדיו וטרנזיסטורים בבית אדלר בסמוך למכולת "אדלר". אהרון ובני המשפחה תרמו רבות לפיתוח העיר נהריה

אהרון אדלר עבד כארבעים שנה בבתי זיקוק וכיהן כמהנדס הראשי למיכשור ובקרה במחלקת הפיתוח והיה אחראי על התחום בבתי הזיקוק בחיפה ובאשדוד. אהרון אדם ישר חרוץ ונאמן למקצועו היה איש משפחה למופת שגידל את שלושת ילדיו לתפארת. היה חבר מועדון הרוטרי נהריה עשרות שנים עד פטירתו ממחלה קשה במרץ 2014. אהרון מילא תפקידים רבים ברוטרי וכיהן כנשיא המועדון בשנת 2001-2, במסגרת פועלו ברוטרי תמיד נרתם לעשייה ולמימוש המשימות בקהילה כמו חלוקת מזון לנזקקים, הסעות חיילים, אהרון דאג למלגות לסטודנטים ועוד... בני משפחתו מעניקים השנה את המלגה ע"ש אהרון אדלר ז"ל וביתו מיכל פוני אדלר להנצחת זכרו ופועלם.

מלגה ע"ש מיכל פוני אדלר ז"ל

מיכל בתם של יהודית ואהרון אדלר נולדה בנהריה בשנת 1962. סיימה בהצטיינות לימודים במערכת החינוך בנהריה בביה"ס וייצמן והתיכון העיוני במגמה הריאלית והתגייסה לצה"ל בו שרתה בחיל האוויר כמאבחת פסיכטכנית. לאחר שירותה הצבאי התחילה לימודים בטכניון בפקולטה לארכיטקטורה ורכשה תואר שני בשימור מבנים. נישאה ב-1989 לאהוד פוני ונולדו להם 3 בנות, לאורך כל השנים התגוררו ברמת גן. נפטרה בפתאומיות מאנוריזם/ מיפרצת בראש בשנת 2015 בגיל 53. יהי זכרה ברוך.

מלגה ע"ש בן ברגר ז"ל

ברונו בן ברגר נולד בזגרב יוגוסלביה במרץ 1926 בשנת 1944.

לאחר שאיבד את אביו ואחיו במלחמת העולם ה-2 עלה עם אימו לישראל.

ב-1946 התחתן בקיבוץ מרחביה עם אשתו אורה ובשנת 1951 עבר לגור בנהריה יחד עם שני ילדיו שימי ודינה.

בן ברגר היה רוטריון ברמ"ח אבריו וממקימי מועדון רוטרי נהריה.

מילא את כל התפקידים בכל האפיקים השונים כחבר מועדון הרוטרי וכיהן כנשיא המועדון בשנים 1972-1973 במסגרת פעילויותיו הרבות למען הקהילה בנהריה שימש כיו"ר אגודת השייט במשך כעשור שנים, ממקימי מד"א והמשמר האזרחי בנהריה.

בן היה יו"ר אגודת ידידי בית החולים ופעל רבות למען הקמת הדיאליזה בבית חולים.

בן ברגר היה אומן, צייר ממקימי אגודת ציירים בנהריה וקיים עשרות רבות של תערוכות ציורים שלו תוך שכל ההכנסות מציוריו הפכו לתרומות למוסדות קהילתיים בנהריה ותרם רבות לילדים ולנוער מעוטי יכולת. בן ברגר עזר במסגרת הרוטרי ופועלו בקהילה למען שיקום אסירים והשתלבותם של אסירים משוחררים בחיי הקהילה.

בן ברגר היה החבר הראשון במועדון שקיבל את אות הרוטרי "אות פולהאריס" על תרומתו לקהילה.

בן ברגר ז"ל נפטר ביולי 2012 תוך שהוא מוריש עשייה מפוארת של מפעלים ומיזמים של מועדון הרוטרי למען הקהילה בנהריה.

בני משפחתו מעניקים את המלגה ע"ש בן ברגר להנצחת זכרו ופועלו.

מלגה ע"ש רחל משכית ז"ל

רחל עשתה המון, המון בסתר והמון לבד, בדרכה שלה הייתה לוקחת על עצמה משימות רבות והייתה עמוסה מאוד, בצורה בלתי רגילה, בסדר יום חיייה. גם משפחה, גם עבודה וגם פעילויות רבות למען הזקוקים לעזרה בקהילה. רחל הייתה יושבת, כמעט יום יום, עד השעות הקטנות של הלילה ועושה ועושה בשקט ובמסירות- ומעולם לא דיברה על פעילותה.

אחת התכונות המדהימות שהיו בה ושכנו בתוכה, שלא ביקשה ולא ציפתה אף פעם מאף אחד לכלום, לשום הכרת תודה. רחל פעלה ועשתה רבות, אך תמיד בצנעה ושלא על מנת לקבל פרס. כל אחד מאתנו בתוך תוכו יודע עד כמה תכונה זו קשה ליישום ולכן כנראה גם נדירה. כזו הייתה רחל משכית!

הייתה לה חדות הנתנה ונהנתה מהנתנה וזה היה שברה. הוויכוח האין סופי של כולנו הינה השאלה הגדולה, מי נהנה יותר - הנותן או המקבל- אצל רחל לא הייתה שאלה כזו - היא נהנתה יותר מהמקבל. בוויכוחים שהיו מתעוררים לעיתים בין חברים, ידידים או בעסקים, כשניתן לרחל להביע את עמדתה ודעתה, ברוב המקרים אם לא בכולם, הדברים היו מתיישרים בשקט בלי שהייתה משאירה לאחד מהצדדים תחושה שקופח או שכבודו נפגע- תכונה שאפשר ליחס רק לאנשים מיוחדים.

יצויין ויוזכר שרחל הייתה הנשיאה הראשונה של מועדון האופן הפנימי בנהריה, הוצעה ונבחרה פה אחד ע"י כל חברותיה.

רחל שנולדה ב1938 היא אחת מהילדים הראשונים שנולדו בנהריה. רחל הייתה ספורטאית מצליחה, ובענף השחייה, זכתה במדליית זהב בשחיית חזה, באחת המכביות. רחל הייתה חיילת מצטיינת. הייתה מדריכה בגדוד תותחנים, על תותחים מונחי רדאר.

מועצת העיר נהריה החליטה כהוקרה על פעילויותיה למען האדם, שיקרא רחוב על שמה- דרך רחל משכית. הוריה של רחל היו בין המתיישבים הראשונים בנהריה, והם שטמנו את היסודות להקמת המפעל בעתיד.

רחל הייתה אחת מהבכירות ביותר, יחד עם בעלה ראובן יבדל לחיים ארוכים, בשגשוגה ובניהולה של חברת זוגלובק, אחת מפאר התעשיות באזור ובישראל, מנהלת

לדוגמא, יוזמת ומבצעת תכניות עכשוויות ותוכניות לעתיד, שלב אחר שלב באמונה וביסודיות בלתי נלאית. כאשר בראש מעייניה תמיד, הטיפוח והדאגה לעובד- לאדם הבודד, הזקוק לתמיכה.

רחל משכית עזבה אותנו והלכה לעולמה לפני 23 שנים(1997), כשהייתה בת 59. כולם אהבו אותה מאוד! יהי זכרה ברוך.

ארגון ה"רוטרי" העולמי

רוטרי הוא ארגון עולמי, רב תרבותי, פלורליסטי וא-פוליטי - ללא הבדלי דת, לאום, גזע ומין - של אנשי עסקים ובעלי מקצועות חופשיים מובילים בתחומם, המאוגדים במועדונים חברתיים לטיפוח קשרים מקצועיים על רקע עיסוקיהם, למעורבות אקטיבית בחיי הקהילה ולקידום פרויקטים הומניטאריים בעולם.

מועדון רוטרי מהווה מקום מפגש לאנשי מקצוע מתחומים מגוונים הגרים באזור מגוריהם, שסייעו לכם בהרחבת פעילותכם העסקית וביכולתכם להיעזר באנשי מקצוע אמינים בעת הצורך, מן המובילים בקהילה. רוטרי בינלאומי הינו ארגון עולמי, המונה כ-1.2 מיליון חברים בעולם בישראל כ-1200 חברים, ביותר מ-200 מדינות המשרתים בכ-35,000 מועדונים. החברים מדגישים, את דגל הרעות בין החברים לבין עצמם ואת דגל התרומה לקהילה. הרעיון העומד מאחורי גישה זו היא שכך נוכל לעשות את החיים בעולם כולו טובים יותר.

רוטרי בבסיסו הוא ארגון רב שורשי, אשר רוב מאמצי השירות שבו מתבצעים במועדונים ובקהילות העירוניות של כל מועדון.

Rotary International הוא הארגון הראשון שאימץ את רעיון מועדוני השירות.

החברים יוצרים רשת בינלאומית של מובילים מקצוענים בינלאומיים, התורמים מזמנם ומכישרונותיהם לשירות קהילתם והעולם.

למועדוני רוטרי בכל אתר ואתר יש אידיאל יסודי אחד, "אידיאל השירות". עיקרון הקניית תפיסת עולם של שוויון מוחלט בין דתות, מינים ולאומים, מצוינות והומאניות בכל פעילות וחברות אמת בתחום האישי ובקשר שבין אדם לחברו.

מועדון רוטרי נהריה

מועדון רוטרי נהריה ובמימון הקרן ע"ש "קורט וג'ון ריכוולסקי ז"ל" הפרויקט הקהילתי מנוהל על ידי עמותת קרן מועדון רוטרי למען הקהילה.

פרויקט רוטרי נהריה באהבה" מתקיים מזה 9 שנים ובשנת הנשיאות הנוכחית יפעל הפרויקט תחת הסיסמא של ארגון הרוטרי השנה " רוטרי מייצר הזדמנויות ופוחח דלתות " השנה פועלים השנה מועדוני הרוטרי ובכללם פרויקט "רוטרי באהבה" בנהריה כ "שרות למען הקהילה " ויעשה שינוי מהותי בחייהם של התלמידים והסטודנטים, שיטלו חלק בפרויקט זה שימשך גם בשנת הלימודים 2020-2021.

ROTARY OPENS OPPORTUNITIES

בפרויקט הזה, מועדון "רוטרי נהריה" פותח אפשרויות לקשרים, להרחבת האנשים הפעילים במועדון וכך הסטודנטים המהווים "שגרירים" של פעילות רוטרי למען הקהילה. רוטרי פותח דלתות ויוצר הזדמנויות למצטרפים הצעירים הלומדים וסטודנטים המלמדים מהו רוטרי, וזאת בעתיד למינוף קידומם בקריירה המקצועית בתרומה לקהילה ובדרך חברותם ושילובם ברוטרי. מטרת הפרויקט היא ליצור סביבה לימודית תומכת, המקדמת את התלמידים להישגים גבוהים תוך הקניית שיטות לימוד נכונות, עזרה בלימודים, העלאת הביטחון העצמי ודרכי התמודדות בלימודים ובמבחנים. הסטודנטים והתלמידים המשולבים בפרויקט זה, ובעצם השתתפותם משמשים כשגרירים של תנועת הרוטרי במימוש הפעילות המשותפת היצירתית ובשינוי המתמיד.

אנו משוכנעים כי בזכות האמונה במימוש השאיפות שלכם בלימודים במוסדות ההשכלה הגבוהה השונים והענקת הידע לתלמידים בבתי הספר בנהריה יטיב את הפעילות של הסטודנטים בשליחותם כ"שגרירי רוטרי" והפעילות המשותפת, היצירתיות והנתינה לדור הצעיר. בתמורה לפעילותם מקבלים הסטודנטים מלגת לימודים מכובדת ממועדון "רוטרי נהריה" באמצעות "קרן ע"ש "קורט וג'ון ריכוולסקי ז"ל". וזאת בזכות האמונה במימוש השאיפות שלכם בלימודים במוסדות ההשכלה הגבוהה ובבתי הספר.

מועדון רוטרי נהריה נוסד בשנת 1952 כמועדון הרביעי בארץ, אחרי מועדוני הרוטרי בירושלים, בחיפה ובתל אביב. כיום מונה מועדון רוטרי נהריה 32 חברים. **המועדון בנוי על פי סיווגים מקצועיים.** כל מועדון מקפיד לצרף אל בין שורותיו חברים וחברות בולטים המייצגים את מירב המקצועות החופשיים. קריטריונים חשובים בקבלת חבר למועדון הם: הגינות, נכונות לתרום לפעילות חברתית במועדון ומידת נכונותו של החבר לתרום לקהילה.

הפעילות במועדון מתנהלת במספר תחומים (אנחנו מגדירים אותם כ"אפיקים"): אפיק המועדון, אפיק הנוער, אפיק בינלאומי, והאפיק החשוב ביותר הוא אפיק הקהילה.

את המועדון מפעילה הנהלה, הנבחרת כל שנה ברוטציה. היא מורכבת מנשיא, מזכיר, גזבר, ראשי אפיקים, ובעלי תפקידים נוספים.

את הגיבוי הפיננסי לפעילות המועדון שואב המועדון מתשלום דמי חבר חודשיים קבועים, ומ"עמותת קרן המועדון" המגייסת כספים מתרומות וממופעי תרבות שחברי המועדון מארגנים.

תרומות - תורמים המנציחים את קרוביהם ובכך גם תרומתם לקהילה בנהריה הן לסטודנטים ולתלמידים.

באמצעות מופעי תרבות ומבצעי התרמה- מועדון רוטרי נהריה מארגן מופעי תרבות שונים, **והשנה בגלל מגפת הקורונה לא יתקיים מופע גאלה שהוא מקור הכנסה עיקרי לפעילות המועדון בקהילה.**

להלן מספר דוגמאות לפעילות המועדון בעבר ובהווה: מלגות לסטודנטים מצטיינים ונזקקים, סיוע ותמיכה בפעילותם של הבית החם לנער ולנערה והמועדוניות בתאום עם מחלקת הרווחה של עיריית נהריה, תמיכה בספורטאים מצטיינים בתחומים שונים שרשמו הישגים עולמיים ובחיילים נזקקים, סדנאות וסיוע בבתי ספר ובקבוצות בעלי מוגבלויות, יום כיף לילדים חולי סרטן ומשפחותיהם, חלוקת חבילות מזון למשפחות נזקקות, פרסום ספר על תולדות נהריה, סיוע כספי לתלמידים נזקקים במסע החשוב לפולין, עידוד משחק השחמט ועוד פעילויות רבות בתחומים מגוונים.

פעילות בולטת ומרכזית בשנים האחרונות הינו "פרויקט רוטרי נהריה באהבה" במהלך תשע השנים האחרונות 2013-2021 מתקיים פרויקט "מרוטרי נהריה באהבה" שהינו יוזמה של חברי

"רוטרי נהריה למען הקהילה"